

Arrest

nr. 126 781 van 7 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een sjjiitische moslim te zijn van Arabische origine en u zou uw hele leven in Bagdad (Centraal-Irak) gewoond hebben.

U ontvluchtte Irak op 20 mei 2011 omwille van problemen met uw familie en meer bepaald uw broer (A.), de leider van een brigade van Jaish al-Mehdi (JAM). Aanleiding hiervoor was uw beslissing afstand te nemen van de Islam. Op 6 juni 2011 vroeg u om deze reden asiel aan in België. Na twee technische weigeringen werd u op 6 juli 2012 gehoord op het CGVS, waarna u een negatieve beslissing kreeg. U diende daarop een vierde en vijfde asielaanvraag in, respectievelijk op 7 juli 2013 en 9 augustus 2013, die geen van beide in overweging werden genomen.

Op 5 september 2013 vroeg u een zesde keer asiel aan. U beroept zich hiervoor op een nieuw document om uw eerdere problemen te staven. Sinds uw vertrek zou uw familie uw

schoonfamilie immers systematisch onder druk zetten, met de bedoeling u naar Irak terug te dwingen. Zo overtuigden ze eerst uw vrouw om in januari 2013 van u te scheiden en vermoordden ze vervolgens omstreeks mei 2013 haar broer (Muh.). Haar andere broer (Mus.) besloot hierop Bagdad te ontvluchten, en ook uw ex-vrouw en haar vader verlieten Bagdad nadat hun huis werd beschoten. Sindsdien heeft u geen contact meer met hen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende nieuwe documenten neer: de originele overlijdensakte van uw schoonbroer (Muh.) (zonder datum van afgifte); het originele verzendingsbewijs waarmee dit document u vanuit Irak werd opgestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende ernstige elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Er dient vooreerst aangestipt te worden dat u zich voor uw zesde asielaanvraag nog steeds op dezelfde gronden baseert als bij uw eerste, al zouden er zich nieuwe problemen hebben voorgedaan (gehoorverslag CGVS, 2 en 3). De problemen waarvoor u eind mei 2011 Irak zegt te hebben verlaten en waarvoor u in België toen asiel aanvroeg, werden door de Belgische asielinstanties reeds onderzocht en gaven toen geen aanleiding tot het toekennen van de vluchtelingenstatus in uw hoofd.

In het kader van uw nieuwe asielaanvraag legde u de originele overlijdensakte neer van uw schoonbroer (Muh.), waarmee u wilt aantonen dat u tot op heden actief gezocht wordt door uw familie. Er zijn echter een aantal bevreemdende vaststellingen te maken met betrekking tot deze akte, waardoor er ernstige twijfels rijzen omtrent de authenticiteit ervan. Zo is het vreemd dat de datum van opstelling niet ingevuld staat, maar ook dat (Muh.)'s broer (Mus.) opgegeven staat als de persoon die (Muh.)'s dood gemeld heeft, terwijl het in feite de politie is die zijn lichaam heeft gevonden (gehoorverslag CGVS, 3). De echtheid van de akte komt nog verder op de helling te staan door de bevreemdende weergave van het tijdstip van overlijden. Hoewel de precieze dag ontbreekt, staat er namelijk wel een uur genoteerd (gehoorverslag CGVS, 6).

Zelfs indien dit document authentiek zou zijn, dan nog dient opgemerkt te worden dat het geen enkele informatie verschaft over de exacte omstandigheden waarin uw schoonbroer om het leven gekomen zou zijn. Het staat bijgevolg geenszins uw vermoeden dat uw problemen de directe oorzaak van zijn dood zouden zijn. Een vermoeden dat overigens louter gebaseerd blijkt op de verklaring van uw schoonvader dat hij en zijn familieleden met niemand in Irak problemen of vijandschap hebben (gehoorverslag CGVS, 4 en 5). Temeer gezien de moord op (Muh.) maar liefst vier jaar na het ontstaan van uw problemen plaatsgreep, rijst de vraag waarom uw familie nu plots tot een dergelijke drastische daad zou overgaan, enkel en alleen om u er toe te bewegen naar Irak terug te keren (gehoorverslag CGVS, 4-5).

Bovendien kunnen dergelijke documenten in Irak gemakkelijk op illegale wijze verkregen worden. In het kader van een asielverzoek hebben documenten dan ook enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gezien er in de beslissing van 12 oktober 2012 geen geloof gehecht kon worden aan uw relaas, heeft dit document evenmin de kracht om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

Voorts wat betreft uw verklaring dat (Mus.) hierna onmiddellijk Bagdad ontvlucht zou zijn uit vrees voor uw familie, en ook uw ex-vrouw en haar vader intussen Bagdad verlaten zouden hebben nadat hun huis beschoten werd, dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen in dit verband te vaag blijven om te kunnen overtuigen. Zo weet u niet precies waarom (Mus.) ook voor zijn leven vreesde, laat staan naar waar hij gevlucht zou zijn (gehoorverslag CGVS, 5 en 3). Het is overigens opmerkelijk dat de dood van (Muh.) wel (Mus.), maar niet uw ex-vrouw en haar vader er toe aanzette om Bagdad onmiddellijk te verlaten. Uw verklaring dat uw familie enkel jonge mannen zou doden, raakt immers kant noch wal. Het is immers maar de vraag waarom hen iets aandoen minder aanvaardbaar zou zijn, in het kader van hun eigenlijke doelstelling, namelijk u naar Irak terug te dwingen (gehoorverslag CGVS, 5).

Daarnaast blijft u zeer vaag over de beschieting van het huis van uw schoonvader. Zo weet u niet wanneer die beschieting plaatsvond of wie de dader(s) was/waren. Dat uw familie hier terug achter zit, blijkt opnieuw louter een vermoeden van uwentwege (gehoorverslag CGVS, 3-4). Bovendien heeft u geen enkel idee waar of bij uw ex-vrouw en schoonvader elders in Irak hun toevlucht zouden (kunnen) vinden. U beweert sindsdien immers niets meer van uw ex-vrouw gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS, 4).

Gelet op dit alles, en in het bijzonder gezien de nieuwe elementen die door u aangehaald werden evenmin geloofwaardig zijn, is het niet aannemelijk dat er op heden in hoofd van uw persoon in Irak een gegronde vrees voor vervolging bestaat. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u – voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat – een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillende typeren het conflict in Irak. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Zuid-Irak te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de Zuid-Iraakse provincies in mindere mate getroffen worden door de toename van geweld. In Babil vond een beperkt aantal grootschalige aanslagen plaats, waarvan de impact en frequentie beduidend lager is dan het geweld dat in Bagdad plaatsvindt. Ondanks een beperkt aantal aanslagen in Kut en Nasseriyah was de veiligheidssituatie in de provincies Wassit, Qadisiya, Misan en al-Muthanna in de periode januari-augustus 2013 betrekkelijk stabiel. Het aantal burgerslachtoffers is beperkt gebleven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Babil, Wassit, Qadisiya, Missan en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt tevens dat het grondwettelijk voorziene “freedom of movement” door de Iraakse overheid gewaarborgd wordt. Om Irak rond te reizen heeft men enkel een identiteitskaart nodig. De bewegingsvrijheid in Centraal en Zuid-Irak wordt evenwel sterk beïnvloed door de veiligheidssituatie. Zo leidden sommige maatregelen om de veiligheid te waarborgen (avondklok, controleposten, ...). tot tijdelijke beperkingen van de bewegingsvrijheid. De toename van het aantal aanslagen op openbare plaatsen, onder meer door het gebruik van roadside IED's en autobommen, verhoogt het risico dat weggebruikers in Irak lopen. Aan de controleposten van de politie en het leger vinden regelmatig veiligheidsincidenten plaats, waarbij ook het aanwezige personenverkeer getroffen kan worden. Uit een analyse van Cedoca blijkt evenwel dat dit risico regionaal verschilt. Het terreurgeweld dat zich in de zuidelijke provincies voordoet is minder intens en meer sporadisch dan in Centraal-Irak. Het risico dat weggebruikers in de zuidelijke provincies lopen om het slachtoffer te worden van een aanslag is navenant lager. Het wegennetwerk in Irak is voorts van goede kwaliteit. Zich verplaatsen over de weg is vooral 's nachts gevaarlijk. Er is sprake van schietpartijen, overvallen, ontvoeringen en carjackings waarvan weggebruikers het doelwit kunnen zijn. Om dergelijke misdaden tegen te gaan voerde het Iraakse ministerie van Binnenlandse Zaken in 2012 een veiligheidscampagne door op de voornaamste verbindingswegen in de provincies Basra, Salah al-Din, Nineveh, Bagdad, Kirkuk en Najaf, waarbij geïnvesteerd werd in infrastructuur en samenwerking met de stammen die de gebieden rondom de voornaamste snelwegen onder controle houden.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er in Irak geen wetten van kracht zijn die een Irakees staatsburger verhinderen om zich elders op het grondgebied te vestigen. Wel dient een burger hiervoor in het bezit te zijn van een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs, een "residence card" en een voedselrantsoenkaart. Daarnaast dient bij hervestiging autorisatie aangevraagd te worden bij de administratie of de veiligheidsdienst van de regio waar de betrokkene zich wenst te vestigen. Het Iraakse "Ministry of displacement and migration" staat IDP's en teruggekeerde vluchtelingen die niet over bepaalde documenten beschikken bij om deze te bekomen. In Centraal- en Zuid-Irak is het bovendien mogelijk om voornoemde documenten te laten transfereren, waardoor het niet vereist is dat de betrokkene naar zijn oorspronkelijke woonplaats dient terug te keren om de benodigde documenten op te halen.

Vanwege het lagere geweldniveau in het Iraakse zuiden en de economische heropleving in de havenstad Basra is deze regio een mogelijk intern vestigingsalternatief voor Iraakse burgers die het geweld in Centraal- Irak ontvluchten. Ondanks de heropleving van de olie- industrie in Basra is de socioeconomische situatie in de provincie niet beduidend beter dan elders in Irak. Voor nieuwkomers in de regio zijn familiale, tribale en/of politieke banden dan ook van doorslaggevend bij het bekomen van een job.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Zuid-Irak vestigt. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u een familielid heeft wonen in Amara, bij wie u bij aanvang van uw beweerde problemen was kunnen onderduiken (gehoorverslag CGVS 06/07/2013, 4). Gezien aan de door u aangehaalde problemen en zodoende ook aan uw verstoting door uw familie en stam geen geloof gehecht kan worden, blijkt u er dan ook over de nodige sociale contacten te beschikken om een nieuwe start te vergemakkelijken. Bovendien bent u een geletterde jonge man met enige werkervaring, onder meer in de Iraakse bouwsector (gehoorverslag CGVS 06/07/2012, 6-7). Om al deze redenen kan het dan ook redelijk worden geacht dat u zich als sjiit (gehoorverslag CGVS 06/07/2012, 6) in het overwegend sjiitische Amara zou kunnen vestigen om er een veilig en redelijk vestigingsalternatief op te bouwen. Er mag immers worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat bent om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchterternatief beschikt in Zuid-Irak waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Het door u neergelegde verzendingsbewijs kan aan bovenstaande argumentatie niets wijzigen. Dit document toont hooguit aan dat u contacten hebt in Irak, hetgeen in casu niet in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

Volgens verzoeker gaat verweerder uit van de verkeerde veronderstellingen. Hij heeft nooit verklaard dat het de politie was die de effectieve melding van de dood van zijn schoonbroer heeft gedaan, integendeel, de familie werd juist opgebeld omdat zij naar het medisch centrum moesten komen. De datum staat volgens verzoeker wel op de overlijdensakte. De schande is voor verzoekers familie nu te groot. Verzoeker heeft ook aangegeven dat zijn echtgenote werd gedwongen om van hem te scheiden. Als bewijs hiervan werd de akte voorgelegd, doch dit werd niet eens onderzocht.

Wat betreft het vertrekken van zijn familie, stelt verzoeker dat hij wel details weet te vermelden. Hij heeft aangegeven dat zijn echtgenote en haar vader niet onmiddellijk vertrokken zijn uit Bagdad omdat zij op dat ogenblik dachten dat men hen niet zou vermoorden. Het gaat immers om een vrouw en een oude man. De broer liep meer risico nu hij een jonge man is en geacht wordt de dood van zijn broer te

wreken. Aangaande de beschieting belde verzoeker met zijn echtgenote die hem de informatie vlug heeft kunnen meegeven. Sindsdien kan hij zijn echtgenote niet meer bereiken. Verzoeker kan bovendien de bescherming van zijn land van herkomst niet inroepen, daar de Iraakse autoriteiten niet in de mogelijkheid zijn hem individuele bescherming te bieden.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het fair-play beginsel en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

Waar verweerder oordeelt dat het feit dat er geen wet van kracht is die kan verhinderen dat een burger zich elders op het grondgebied van Irak gaat vestigen en het feit dat er een familielid in Zuid-Irak zou wonen voldoende zouden zijn om van een redelijk intern vestigingsalternatief te spreken, wordt dit volgens verzoeker door objectieve informatie tegengesproken. Verzoeker verwijst naar een rapport van het UK Home Office. Verder wijst verzoeker erop dat verweerders informatie om de veiligheidssituatie te beoordelen, dateert van september 2013, terwijl bij de beoordeling van een intern vestigingsalternatief de meest actuele informatie moet worden gebruikt. Ondertussen is het volgens verzoeker algemeen geweten dat de situatie in Irak lamentabel geworden is.

Verzoeker heeft zijn hele leven in Bagdad gewoond. Het is niet omdat hij in 2012 gemeld heeft dat hij nog ergens een verre oom heeft, dat er een intern vestigingsalternatief zou bestaan. Verweerder kan geen enkele garantie geven dat verzoeker toegelaten zal worden door de stam om zich ergens anders te vestigen. Verzoeker heeft geen enkel contact meer met familie in zijn land van herkomst. In zijn vorige asielaanvraag werd een originele tribale verstotingsakte voorgelegd.

Daarenboven wordt afgeraden mensen te laten hervestigen in Zuid-Irak. De situatie is er niet stabiel. Verweerders informatie is niet actueel. Er zijn meerdere mensenrechtenproblemen in Irak. De vraag stelt zich in welke mate verzoeker veilig naar de nieuwe streek zou moeten gaan nu hij zal gedropt worden in de oorlogszone die Bagdad is.

2.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker wijst er opnieuw op dat verweerders informatie niet meer actueel is en stelt dat de veiligheidssituatie in geheel Irak zodanig slecht en volatiel is dat elke beslissing die wordt genomen, gebaseerd moet zijn op zeer actuele informatie. Onder verwijzing naar een hele reeks artikelen voert verzoeker aan dat de situatie in Centraal-Irak levensgevaarlijk is. Het geweld en de aanslagen nemen in geheel Irak opnieuw zeer grote proporties aan. Dit geweld bereidt zich zonder meer uit naar Zuid-Irak, waar sjiïeten de meerderheid en daarom het doelwit van aanslagen vormen. Verzoeker verwijst naar een reeks rapporten en artikelen. Verzoeker meent dat het niveau van geweld en het aantal burgerslachtoffers de aantallen evenaart van in 2007, het jaar waarin verweerder wel subsidiaire bescherming toekende aan kandidaat-vluchtelingen uit heel Irak. Verzoeker verwijst naar een persbericht dienaangaande van het CGVS. Verzoeker meent dat er geen enkele reden is om een kandidaat-vluchteling afkomstig uit Irak heden anders te behandelen dan een tijd geleden, toen dezelfde situatie zich voordeed. Volgens hem wordt het gelijkheidsbeginsel geschonden aangezien het verschil in behandeling niet gerechtvaardigd is.

2.1.4. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: de *Operational guidance note Iraq* van het UK Home Office van 31 december 2013 (stuk 3), de *Principes directeurs sur la protection internationale no. 4* van de UN High Commissioner for Refugees (stuk 5), een persbericht van het CGVS

(stuk 21), de *UNHCR return advisory regarding Iraqi asylum seekers and refugees* van september 2004 (stuk 24), het Algemeen Ambtsbericht Irak van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van december 2013 (stuk 25), de *Guidelines for assessing the international protection needs of asylum seekers from Iraq* van UNHCR van 31 mei 2012 (stuk 27) en 21 artikelen aangaande Irak (stukken 4, 6-20, 22-23, 26 en 28-29).

2.1.5. Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen de COI Focus "Irak. Bewegingsvrijheid en vestigingsmogelijkheden in het licht van interne vlucht – Centraal en Zuid-Irak" (bijlage 1).

2.1.6. Samen met een aanvullende nota brengt verweerder per drager op 2 juni 2014 de COI Focus "Irak. De actuele veiligheidssituatie in Centraal en Zuid Irak" van 21 maart 2014 bij.

2.2.1. Gelet op hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. Dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006; de omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn pas op 21 december 2013, data waarop deze richtlijnen ook effectief in Belgisch recht werden omgezet.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de eerdere asielaanvraag. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

De Raad stelde bij arrest nr. 98 880 van 14 maart 2013, dat kracht van gewijsde geniet, de ongelooftwaardigheid vast van verzoekers asielrelaas.

Ter staving van zijn zesde asielaanvraag en als nieuw element brengt verzoeker de originele overlijdensakte van zijn schoonbroer (Muh.) en het originele verzendingsbewijs waarmee dit document vanuit Irak werd opgestuurd, bij (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Met betrekking tot de overlijdensakte merkt de bestreden beslissing terecht op dat het feit dat de datum van opstelling bovenaan het document niet werd ingevuld en dat bij de datum van overlijden wel een precies uur, maar geen precieze dag vermeld wordt (gehoorverslag CGVS 21 januari 2014, p. 6), afbreuk doet aan de authenticiteit en de bewijswaarde van dit document. De datum waarnaar verzoeker verwijst (7 mei 2013) heeft betrekking op een brief met nummer 1078 en niet op de datum van opstelling die bovenaan het document niet werd ingevuld. Het is bovendien niet aannemelijk dat verzoekers schoonfamilie het slachtoffer zou worden van verzoekers problemen meer dan vier jaar nadat deze problemen zouden begonnen zijn, te meer daar verzoeker niet verder komt dan enkel het vermoeden dat zijn eigen familie achter deze moord zit omdat zijn schoonfamilie geen andere vijanden zou hebben (gehoorverslag CGVS 21 januari 2014, p. 4-5). Uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt bovendien dat overlijdensakten in Irak omwille van de corruptie gemakkelijk verkregen kunnen worden. Documenten hebben daarnaast slechts een

ondersteunende bewijswaarde, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden, *quod non in casu*, gelet op voormeld arrest nummer 98 880 van 14 maart 2013.

Tevens dient opgemerkt dat noch op het CGVS in het kader van zijn zesde asielaanvraag, noch bij onderhavig verzoekschrift enig document wordt voorgelegd waaruit blijkt dat zijn echtgenote gedwongen werd van hem te scheiden, zoals hij beweert. De echtscheidingsakte die hij in het kader van zijn vijfde asielaanvraag neerlegde, werd reeds beoordeeld door de Dienst Vreemdelingenzaken, die op 28 augustus 2013 besliste het niet in aanmerking te nemen (bijlage 13^{quater}). Verzoeker stelde geen beroep in tegen deze beslissing. Aldus is de echtscheidingsakte in het kader van huidige zesde asielaanvraag niet te beschouwen als een “nieuw element” in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande, dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Uit de door verweerder met een aanvullende nota per drager bijgebrachte informatie (COI Focus “Irak. De actuele veiligheidssituatie in Centraal en Zuid Irak” van 21 maart 2014) blijkt dat de veiligheidssituatie in en rond Bagdad momenteel zeer volatiel is. De ‘COI Focus Irak Bewegingsvrijheid en vestigingsmogelijkheden in het licht van interne vlucht – Centraal en Zuid-Irak’ van 4 december 2013, gevoegd bij de nota van verweerder, wijst er op dat verplaatsingen naar het Zuiden niet zonder gevaar zijn en bemoeilijkt worden door de verslechterde veiligheidssituatie. De Raad acht deze informatie *in casu* bijgevolg niet actueel genoeg om, de algemeen gekende onrustige situatie in Irak mede in acht genomen, te kunnen bepalen of verzoeker op een veilige manier kan reizen naar het voorgestelde intern vestigingsalternatief in Amara, zoals bepaald wordt in artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 februari 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS